

Дамян Дамянов

Хляб

Болен, здрав, в сполука, в несполука,
зальче или комат голям,
аз съм длъжен днес да те изчукам,
утре на децата да те дам.
Само че, за да не ги отрова,
да не ги задавя с тебе, все
с чисти пръсти бедното си слово
гледам да омеся, та съвсем
да си свят на тяхната трапеза.
Хляб насущни, вярвай ми, едва
още смогвам. В този слят железен
страшна сила трябва за това.
Хляб насущни, мъко моя... Стига!
Някой ден и повален, и слаб,
ще се сгромолясам, цял застигнат
от пръста, в която ще поникна
пак във стръкче житно, в зальк хляб.

VIII. 1988 г.

КРАЙ

© 1988 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8563>]